

maner i øvrigt et billede af en minister, der suverænt og uden nogen kontrolmuligheder træffer afgørelser om forbud mod bekæmpelsesmidler. Dette billede rammer helt ved siden af virkeligheden.

Derfor er det påkrævet kort at beskrive beslutningsproceduren i den gældende lov. Sagsbehandlingen af en eventuel beslutning om forbud mod et bekæmpelsesmiddel sker først i Miljøstyrelsen og hér altovervejende på baggrund af producenterne egne oplysninger om midlernes farlighed. Herefter forelægges styrelsens vurdering uafhængige eksperter til udtalelse. Når denne foreligger, drøftes sagen i det ligeledes uafhængige Bekæmpelsesmiddelråd, hvor bl.a. producentorganisationerne selv har sæde. På baggrund af denne samlede, grundige procedure træffer jeg så min afgørelse. Denne afgørelse kan producenterne naturligvis indbringe for domstolene, hvis de føler sig ukorrekt behandlet.

Baggrunden for, at jeg nu har foreslået Folketinget at gøre den uafhængige ekspertgenemgang af Miljøstyrelsens vurderinger obligatorisk, men til gengæld fjerne virksomhedernes spørgsmålsret, er naturligvis ikke – som antydnet af Blædel – at virksomhedernes spørgsmål var »ubehagelige«. Hverken jeg selv eller Miljøstyrelsen havde nogen indholdsmæssige problemer med de stillede spørgsmål. Problemet var alene, at de stillede spørgsmål – i stedet for at præcisere, hvilke punkter i Miljøstyrelsens vurdering, producenterne særligt ønskede eksperternes vurdering af – tværtimods var så fagligt-videnskabeligt brede, at eksperterne selv måtte give op overfor at besvare dem inden for de tidsrammer, som Folketinget havde fastlagt.

Mit lovforslag ændrer således ikke grundlæggende ved den ovenfor beskrevne procedure med hele to uafhængige faglige behandlinger af Miljøstyrelsens vurderinger af bekæmpelsesmidlernes påvirkning af miljø og sundhed samt mulighed for en domstolsprøvelse af mine endelige afgørelser.

Hverken bekæmpelsesmiddelproducenterne brancheforening, landbruget eller de uafhængige eksperter har givet udtryk for, at der er principielle retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved den foreslåede procedureændring.

Valget er enkelt: enten gennemføres den foreslåede lovgivning nu. Eller også accepteres fortsat brug af miljøskadelige sprøjtemidler – uanset de kraftigt blinkende advarselslamper fra de geologiske grundvandseksperter.

Spørgsmål 47:

Har Justitsministeriets lovafdeling haft bemærkninger til lovforslaget?

Spørgsmål 48:

Ministeren anmodes om at indhente Justitsministeriets lovafdelings kommentarer til henvendelsen fra lektor Peter Pagh, Københavns Universitet, Det Retsvidenskabelige Institut C, jf. bilag 23.

Spørgsmål 49:

Er det helt sikkert med al den tvivl, der har været rejst om de tidligere lovforslag, at dette lovforslag ikke skal notificeres i EU?

Svar:

Jeg har indhentet vedlagte udtalelse fra Justitsministeriet, hvortil jeg skal henvise.